

PRENUMERATA.

Kurjer Warszawski wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano, a nadto wychodzi stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.

Warunki prenumeraty podane są w nagłówku numeru głównego.

Oddzielna przedpłata na dodatek poranny przyjmowana być nie może.

Dziś: Benony, Justyni i Jolanty.
Piątek: Serca Jezusa, Marcjana.
Sobota: Marka i Marcelina M. M.
Niedz.: Gerwazego i Protaze.

KURIER WARSZAWSKI.

Dodatek poranny.

Wschód słońca o godzinie 3 minut 40.
Zachód " " " 8 " 29.
Długość dnia godzin 16 " 40.
Przybyło " " " 9 " 2.

Wschód księżycy o godzinie 1 minut 31 r.
Zachód " " " 2 " 44 w.
Wysokość wody na Wiśle stóp 4 cali 7
Dziś o godzinie 4-ej rano ciepła 8° R.

OGŁOSZENIA.

Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.

Nekrologja: za jeden wiersz 15 kop.

Zwyczajne i małe ogłoszenia w dodatkach porannych nie zamieszczają się.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor codziennie od 8-ej rano do 8-ej wiecz.; w niedziele i święta od 10 do 1 w poł.

Poniedziałek: Sylwesterusza Papieża.
Wtorek: Alojzego Gonzagi.
Środa: Paulina Biskupa.
Czwartek: Agrypiny Panny Męcz.

Administracja, Drukarnia i Redakcja: plac Teatralny nr 9.—Telefon Redakcji nr 126.—Telefon Administr. 141.

KALENDARZ.

Imiona słowiańskie: Dziś Budzimira, jutro Drogomyśła.

Nabożeństwa: W kościele archikatedralnym św. Jana, o 9-ej zrana, wotywa ku czci N. Sakramentu; w kościele św. Kazimierza na Nowem-Mieście całodzienne nabożeństwo odpustowe ku czci N. Sakramentu; w kościołach: Opieki św. Józefa na Krak.-Przedm. i N. Marji Panny Łaskawej przy ulicy Świętojańskiej nieszpory, rozpoczynające nabożeństwo odpustowe ku czci Serca Pana Jezusa.

Zgromadzenia: Posiedzenie członków sekcji II-ej Towarzystwa popierania przemysłu i handlu. (Lokal Towarzystwa na Krak.-Przedm.—10 rano.)—Posiedzenie członków wydziału kas pożyczkowych Towarzystwa dobroczynności. (Gmach Towarzystwa na Krak.-Przedm.—6 wieczorem.)—Posiedzenie członków komisji stałej teorii ogrodnictwa i nauk przyrodniczych pomocniczych. (Lokal Towarzystwa ogrodniczego, Chmielna 14—7 min. 45 wieczorem.)

Wystawy: Wystawa higieniczna. (Plac Ujazdowski—od 10-ej rano do 10-ej wiecz.)—Wystawa Towarzystwa sztuk pięknych. (Krak.-Przedm. № 15—od 10-ej rano do 6-ej po południu.)—Wystawa obrazów A. Krywulki. (Hotel Europejski—od 10-ej rano do 6-ej po południu.)

Wycieczki: Pięte wycieczki konne. (Pole mokotowskie—5 po południu.)

Lombard miejski: Gotówki w kasie lombardu do rozdania na zastawę znajduje się na dzień dzisiejszy rs. 473 kop. 21/2. (Wypkup, prolongata, oraz wydawanie pożyczek uskuteczniają się od godziny 9-ej rano do 12-ej w południe i od 4-ej do 5-ej po południu.)

Teatry: Wielki: dziś „Carmen”, jutro przedstawienie zawieszono; — Letni (w ogrodzie Saskim): dziś „Małżeństwo Apfel”, jutro „Jacuś”; — Nowy (przy ulicy Królewskiej): dziś „Córka podpalacza”, jutro „Gennaro”. (8 wieczorem.)

Teatryki: Alhambra (przy ulicy Miodowej): dziś „Wyborny kawal” i mazur we dwie pary; — Bellevue (przy ulicy Chmielnej): dziś „Niewiniątka z Belleville”; — Nowy-Swiat: dziś „Nitouche”. (8 wieczorem.)

Ogród zoologiczny: ulica Bagatela. (Otwarty codziennie od 10-ej rano do wieczora.)

Zabawa we „Frascati”.

Trzy słońca elektryczne, jeden księżyc magnezjowy, 200 gwiazd na estradzie, a do 2,000 satelitów... płatnych w ogrodzie: oto zodiac dobroczynno-artystyczno-muzyczny, który programy różowe nazwał „festivalem”, Towarzystwo muzyczne—źródłem sporego na budowę własnego gmachu zasiłku, a piękne

uczestniczki—jedną z najbardziej uroczych zabaw „letniej nocy”.

Bo też wieczór wczorajszy, przeniewierzywszy się czerwcowej tradycji, niepomny chmur, w ciągu dnia przekomarżających się ze słońcem, nie licząc się ze złowróżbnymi „przepowiedniami” domowej meteorologii, był istotnie uroczy.

Od godziny 6-ej losy wielkiego koncertu zdały się zdecydowanemi.

Warszawianie tłumnie ciągnąc poczeli w stronę ulicy Wiejskiej, a tramwaje pełne pasażerów dowozili do placu Trzech Krzyży chętnych uczestników nieznaną dotąd w Warszawie zabawę.

O godzinie 8-ej piękny ogród Branickich zapelniał się doborową publicznością, która zajęła miejsca z obu stron, oraz na wprost estrady.

Estrada ta, kwieciami ozdobiona, a sztucznym światłem słonecznym oświetlona, umieszczała się bokiem do palacu głównego, mając po za sobą oficyny pałacowe, a na zachód słynną „łóżę massońską”.

Z uderzeniem ósmej ozwały się uroczyste i pełne podniosłego nastroju dźwięki poloneza Henryka Jarreckiego.

Orkiestra teatru Wielkiego, wzmocniona udziałem sił amatorskich, rażno zagrała koncert pod dzielną wodzą dyrektora Noskowskiego, który był inicjatorem i gospodarzem uroczystości.

Gorące oklaski zebranych powitały uverture Żełńskiego „W Tatrach”, stanowiącą numer drugi programu.

Aplauz nagle milknie. Na estradzie wstępuje sektet dobrze dobranych głosów amatorskich i artystycznych, zespalaających się szczęśliwie „na powiększenie funduszu na budowę gmachu” instytucji amatorsko-artystycznej...

Panie: Blombergowa i Dobrowolska, wraz z pp. Cieślowskim, Kałużyńskim, Rapaportem i Hugues'em odśpiewały sektet z chórem z opery „Regent Flandrii” zasłużonego Brzowskiego.

Ten sam prawie skład głosów—z małemi wyjątkami—witał słońce, posłuszny batucie Münchhejmiera, którego „Powitanie słońca” na chór i orkiestrę zy-

skoło i autorowi i dyrektorowi rzetelne uznanie audytorjum.

Publiczność powstaje z miejsc i rozsypuje się po parku.

Wzgórza, parowy, dróżyny, ścieżki, laski i aleje zapelniają się spacerowiczami, którzy, nasyciwszy słuch pierwszą częścią programu, zapragnęli popieścić oko wspaniałym widokiem oświetlonej płaszczyzny, obserwowanej z różnych stron wielkiego i pięknego ogrodu.

Dzwon wzywa do zajęcia miejsc.

Rozpoczyna się część druga.

P. Michał Hertz staje na czele drużyny i przypomina warszawiakom uverture ze swych „Gwarków”, odbywających niegdyś swe praktyki górnicze na warszawskiej scenie; Noskowski daje apel do prześlizgnięcia Sonetu krymskiego (Nr. 4-ty) Moniuszki, wykonanego wcale poprawnie przez chóry i orkiestrę, wreszcie p. Ludwik Grossman wybija rączy takt oberkowi, odegranemu „od ucha” przez tę orkiestrę.

Chóry z udziałem pani Blombergowej i p. Cieślowskiego wywołują swym śpiewem „ducha wojewody”, zyskują aplauz szczery krzesel i „stojącego”, a raczej pełnego ruchu parteru, na dobre już rozbawionego niezwykłą muzyką w niezwykłym miejscu przy niezwykłej pogodzie.

A oto nowy grom oklasków i okrzyków.

Ukazują się fraki i kwiaty w butonierkach urodziny „lutnistów”.

Stają młodzieńcy w półkole, spoglądają na zamaszystą batutę p. Maszyńskiego i ochoczo zawodzą Niewiadomskiego „Z pół i łak”, oraz Lubomirskiego „O gwiazdeczko”.

Panie, zbrojne w lornety, domagają się bisowań, a Lutnia po odśpiewaniu następnej części (2 pieśni ludowych) daje nad program „Pożegnanie lasu”, piosnkę o żołnierzu i jeszcze jedną wesołą, w szybkim tempie trzymaną Canzonettę z ludowych motywów.

Część III-cią stanowią uverture Wieniawskiego „Guillaume le taciturne”, kwintet z „Filibustjerów” Dobrzyńskiego, oraz marsz uroczysty Noskowskiego.

18)

STARA PANNA,

NOWELA

przez

J. I. Kraszewskiego.

(Dalszy ciąg.)

Rejent, nigdy w takich sprawach się nie zaniebujący, ze dworu wyszedłszy, wprost udał się do koniuzego, dał mu z oberżniętych jednego dukata, łoszę sobie kazał przyprowadzić, oduzdne stadnemu wcisnął i natychmiast najął parobka, aby mu je do miasteczka przyprowadził; odkładać nie lubił.

Dukaty, gdy je obejrzał, nie podobały mu się, i obmyślał zaraz, jak je ma umieścić, ażeby u niego długo nie mieszkali, ale na łoszęcin wielkie pokładał nadzieje.

Z tem wszystkim, gdy kiedyindziej podobna wyprawa, nie wiele zachodu kosztująca, byłaby go bardzo radowała i rozweselała—nie mógł wyjść z apprehensji jakiejs i marketnego, usposobienia.

Gdyby tej kobiecie potem miało się nie szczęścić, a pożycie było nieznośne—nie odobalabym nigdy, żem w to palce umaczał!

Tylko—wie ona, co robi! nie głupia jest! Podeszycyca w kaszy zje, byle familja jej kością w gardle nie stanęła...

Kwaśny wrócił do domu—i znowu zdrowaśki odmawiać zaczął, aby się nie gryźć nadaremnie.

Podeszycyca dwa dni jeszcze czekał... Pogoda się jakoś zrobiła, postanowił jechać do Mazanówki.

Chciał tego dnia wystąpić pięknie i z gustem. Kamerdyner mu doradził garnitur jasno zielony ze zło-

tem. Kamizelka do niego była szyta cała w róże i sploty liści różnokolorowej zieleni—arcydzieło. Guziki złote, giloszowane, były tak misterne, że je po kilka dukatów za sztukę płacił podczaszyc w Paryżu... Peruka dnia tego tak się jakoś pięknie dała utrefić, że włożywszy ją, odmłodzonym się czuł... Kamerdyner zaręczał, że i na królewskich pokojach zwróciłoby oczy ubranie... W słodkim dumaniu zatopiony jechał podczaszyc...

Czy na niego w Mazanówce czekano, czy nie—nie mógł odgadnąć, lecz wszedłszy do bawialnego pokoju, zobaczył na oknach w wazonikach swoje cebule, a każda z nich miała patyczek wetknięty obok i na kartce wypisaną denominację—zdało mu się, że to być musiała atencja dla niego. Jak na taką prostą parafjanek znalazł ją—wcale zręcznie obmyślana.

Jeszcze się do tych cebul uśmiechał, z których zwaśze już się z kielkami pospieszyły, gdy wolnym krokiem weszła do pokoju panna Stratonika, jak zwykle w sukni żalobnej, ale—z piękną rozkwitłą różą w ręku, na której widok podczaszyc uczył się jeszcze pewnością siebie.

Róża była widocznie dla uczynienia mu przyjemności z wazonu uszczknięta i przyniesiona.

Stanąwszy więc przed gospodynią, jak do tańca w pierwszej pozycji, z jedną nogą naprzód zręcznie wysuniętą, z ręką zaokrągloną, która podtrzymywała kapelusik i szpadę, wypalił komplement francuski, wyrażający utesknienie, jakiego doświadczył, nie widząc od tak dawna milej sąsiadki, co go skłoniło do złożenia u jej stóp uszanowania. Rozumie się, że frazes, w którym się to wszystko mieściło, w języku francuskim brzmiał i składał się daleko wdzięczniej, niż my go w naszej barbarzyńskiej mowie powtórzyć możemy.

Panna przyjęła tę podaną jej słodycz bardzo

wdzięcznie, wachając różę przyniesioną, i zaprosiła podczaszycyca aby usiadł, a że sama siadając różę tę przed sobą położyła na stoliku, opanował ją zaraz gość, oświadczając, że zdobywszy tej nie odda za żadne skarby w świecie, że ją jako pamiątkę tego dnia zachowa.

Nie było opozycji. Podeszycyca, który zajmował się wiele różami rozmaitych gatunków i odmian, wiedział wprawdzie, że ta, którą zdobył, była jedną z najpospolitszych miesięcznych, wcale przez miłośników nie cenionych, lecz wydać się z tem nie chciał. Z róży tej wysnuł tylko wątek do malej rozprawy o całej rodzinie róż i spytał, czy panna Stratonika znała Mierę i Mierantę, różyczki miniaturowej małości? Okazało się, że w brzeskiem róże te nie ukazały się jeszcze. Podeszycyca więc ze swej szklarni ofiarował się przysłać piękne ich egzemplarze.

Od róży przejście w rozmowie do sentymentu jest nader łatwe, nie wysiłał więc umysłu podczaszyc na zwrócenie jej ku przerwanej ostatnią razą rozprawie.

Słuchając go, pannie Stratonice usta się jakoś ironicznie krzywiły i drgały, jakby jej się strasznie śmiać chciało, ale natychmiast spowaźniała i poczęła pomagać gościowi w rozwiananiu jego poglądów na historję serca ludzkiego...

Podeszycyca w dziejach tych miał erudycję wielką szczególnie na francuzkich romansach opartą. Zwolennik zwrotu ku naturze, który zalecał Jan Jakób Rousseau—począł dowodzić, że uczucie równo lu dzi—i że przesady dawne, kastowe musiały być odrzucone i potępione... Znajdował bardzo moralnem, żeby królowny wychodziły za chłopów, a pasterce żenili się z księżniczkami.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

Rozbawieni, rozmarzeni, oczarowani warszawianie opuszczali „Frascati“ ze słowami pełnymi wiary w zabawę i... pogodę:

— Do widzenia, w niedzielę!

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE

— *Warsz. dzień.* prostuje omyłkę drukarską w wiadomości o środkach, przedsięwziętych przeciw wywozowi koni za granicę, którą powtórzyliśmy we wczorajszym *Kurjerze*. Omyłka zasadza się na tem, iż kaucja, pobierana przy wywozie koni, ma dorównywać potrójnej, nie zaś poczwórnej ich wartości.

— W skutek odniesienia się przedstawicieli międzynarodowego towarzystwa wagonów sypialnych w przedmiocie ostatniego ukazu, zabraniającego cudzoziemcom zajmowania w prywatnych instytucjach wybitniejszych stanowisk, nadeszło wyjaśnienie, iż od ukazu wyłączone są towarzystwa międzynarodowe, którym dozwolone jest utrzymywanie własnych dyrektorów, kontrolerów itp.

— Dotychczas wojskowi niższych stopni, którzy przybywają z prowincji za urlopami do Warszawy, mieli obowiązek meldować się tylko powiatowemu naczelnikowi wojennemu. Odtąd, jak donosi *Warsz. dzień.*, wszyscy zaraz po przybyciu obowiązani są zjawić się w kancelarji komendatury miejskiej, gdzie otrzymają czasowe karty pobytu.

— Studja inżynierskie, odnoszące się do trzeciej serji robót kanalizacyjnych, rozpoczęte już zostały.

— Czytamy w *Birż. wied.*: „Na odbytem d. 11-go b. m. ogólnem zebraniu akcjonariuszów drogi żelaznej nadwiślańskiej wybrani znów zostali występujący członkowie zarządu pp. Stanisław Kronenberg i hr. Zamojski, a na kandydatów na członków zarządu pp. Henryk Halpert i Daragan, jako przedstawiciele grupy akcjonariuszów banku rosyjskiego dla handlu zewnętrznego. Ponieważ p. Kronenberg z powodu choroby od kilku miesięcy nie może się zajmować sprawami kolei żelaznej, a hr. Zamojski prawie ciągle przebywa w Paryżu, pp. Halpert i Daragan wczoraj (d. 14-go czerwca) rozpoczęli pełnić swe obowiązki dyrektorów zarządu i w ten sposób oczekiwana z racji odmiennego ugrupowania akcjonariuszów zmiana w zarządzie drogi nadwiślańskiej przysłała do skutku *de facto*, bez zastosowania jakichkolwiek ostrzejszych środków lub nacisku. Podobny rezultat sprawy zrobił w sferach finansowych nader przyjemne wrażenie, a odpowiada on znanemu taktowi kierownika banku rosyjskiego dla handlu zewnętrznego.“

— Ponieważ termin składania kartek wyborczych do nowego zarządu kasy zjednoczenia kolei wiedeńskiej i bydgoskiej już upłynął, zarządzono przeto obliczanie głosów, które najdalej w ciągu dwóch tygodni ma być dokonane.

— Plany wraz ze szczegółami, kosztorysami budowy i urządzenia szpitala dla obłąkanych w Tworckach, ponownie przerobione i wykończone, w tych dniach wysłane zostały do ostatecznego zatwierdzenia. Według nowych obliczeń, budowa zakładu dla obłąkanych (włącznie z urządzeniem szosy, oraz dodatkowej sumy rs. 175,000, wyznaczonej na ulepszenia zakładu) kosztować ma ogółem rs. 779,975 kop. 37. Po zatwierdzeniu planów natychmiast rozpoczęta ma być budowa gmachu, co jednakże nastąpi nie prędzej, jak z początkiem roku przyszłego.

— Stosownie do przepisu, wydanego przez p. oberpolicmajstra, osoby, udające się na letnie mieszkania, winny przedstawiać władzy cyrkulowej kwalifikacje wyjazdowe, udzielane przez właścicieli i rządców odpowiednich domów.

— Z powodu skonstatowania wielu kradzieży za pomocą kluczy podrobionych, poleconem zostało przestrzedz majstrów ślusarskich, aby się nie ważyli robić kluczy na podstawie odcisków z wosku lub laku i w ogóle bez uprzedniego obejrzenia zamków.

— Jan Zacharjasiewicz, po dłuższym w mieście naszym pobyciu, wyjechał wczoraj do Krakowa.

— Z teatru i muzyki.

* Z powodu nadwątłego zdrowia wiołonezeli sta naszej opery a zarazem profesor tutejszego konserwatorium muzycznego, p. Goebelt, opuszcza zajmowane stanowisko, ustępując miejsca czeskiemu wiołonezeliście p. Alsis (pseudonim).

* Zapowiedziane na dziś widowisko w teatrze Nowym uległo zmianie.

W miejsce projektowanej „Córki podpalacza“ daną będzie nie grana od dłuższego czasu krotchwila z francuskiego p. t. „Kamionka“.

* Na repertuar teatru Letniego wprowadzoną zostanie obecnie czteroaktowa komedia Zygmunta Przybylskiego, zatytułowana „Panna“.

— Z teatrzyków.

W teatrzyku „Nowy-Swiat“ od kilku dni już odbywają się próby z „Ulany“ Ursyna, napisanej według powieści Kraszewskiego, z muzyką A. Sonnenfelda.

Pierwsze przedstawienie tego dramatu ludowego naznaczono na wtorek przyszłego tygodnia.

P. Puchniewski w „Belle-vue“ przygotowuje „Państwa Wacków“, najnowszą komedję p. Z. Przybylskiego.

— Z wystawy.

W dniu onegdajszym delegacja sędziów sekcji przemysłowo-fabrycznej, złożona z pp. dr. Stanisława Andersa, Niedźwiedzkiego, Orthweina, Aleksandrowicza i Rycerskiego, badała szczegółowo urządzenie straży ogniowej w Żyrardowie.

Straż ochotnicza, złożona z dwustu kilkudziesięciu osób z pomiędzy urzędników, oficjalistów i robotników fabrycznych, pozostaje pod komendą fachowego brandmajstra p. Blumkss, jest dobrze wyćwiczoną i uorganizowaną.

Narzędzia ogniowe, przedstawiające znaczną stosunkowo wartość, pochodzą z najlepszych fabryk i są wzorowo utrzymane.

Oprócz sikawki parowej o dwóch cylindrach, gaszaczka chemicznego o dwóch aparatach, działającego natychmiastowo i prawie bez przerwy, a używanego zwykle przy małych pożarach lub też przy rozpoczęciu gaszenia, znajduje się tam jeszcze dziesięć ręcznych sikawek, z których 4 większe i 6 mniejszych.

Zasługuje także na uwagę ogólna organizacja stacji centralnej, remizy sikawek, kranów pożarnych, zbiorników wody i praktykowanej sygnalizacji.

O ile wiemy, delegacja, po dokonywanych próbach gaszenia pożaru i ćwiczeniach, wykonanych przez straż ogniową, dziękując zarządowi i straży za doznana przyjemność, wygłosiła zdanie, iż organizacja straży jest wzorową i zupełnie odpowiednią dla zakładów przemysłowych.

— Z placu wystawy.

Pomimo zbierających się chmur, pogoda dotrzymała i Hygeopol zwiedziło wczoraj około 2,000 osób.

W tej liczbie znaleźli się robotnicy oraz rzemieślnicy warsztatowi, korzystający z biletów po zmniejszonej cenie.

Ktoś zwraca naszą uwagę na brak okazów szczotkarskich, które przecież z higieną mieszkań, odzieży i ciała pozostają w dość ścisłym związku.

Istotnie brak to ważny i dziwi nas, że nikt z tylu panów szczotkarzy nie wziął udziału w wystawie higienicznej.

Zapowiedziani z zagranicy delegaci jakoś dotychczas nie przybywają...

Oprócz francuskiego i dwóch niemieckich widzieliśmy tam dotąd dwóch czechów i jednego włocho.

Są to: dr. Chudecky i dr. Vetlaczek z Pragi, oraz docent uniwersytetu florenckiego, znany na polu higieny dr. Mussoni.

Ten ostatni otrzymał polecenie odbycia podróży na szczyt rządu i z oględzin naszej wystawy złożyć ma szczegółowe sprawozdanie.

Dzisiaj objaśnię popularnych w różnych sekcjach udzielać będą:

W sekcji szpitalnej od 6—8-jej dr. Groszlik.

W sekcji fizyczno-chemicznej od 4—8-jej: w głównym pawilonie pp.: Schuch i Flamm, w pawilonie żelaznym drzy: Fabjan, Nencki i Rupniewski.

W oddziale higieny wychowawczej od 6—8-jej p. Weryho-Darewska, a od 7—8-jej dr. Jasiński.

W dziale pasorzytniczym od 2—3-jej i od 6—7-jej drzy: Przewoński, Zawadzki, Muttermilch i Pruszyński.

Wreszcie w sekcji budowlanej od 4—6-jej p. Bański.

Wskutek odniesienia się zarządu kolei terespolskiej komitet wystawy higienicznej obniżył cenę biletów wejścia dla urzędników i oficjalistów tej kolei do 15 kop.; w razie zaś, jeżeli liczba żądanych przez zarząd kolei biletów przeniesie 500, cena ta jeszcze bardziej obniżoną zostanie.

— Posiedzenie.

W dniu wczorajszym, w sali kolei nadwiślańskiej, odbyło się ogólne zgromadzenie uczestników kasy emerytalnej.

Z uwagi, iż sprawozdanie za rok 1886-y nie zostało jeszcze wykończony, zebranie przystąpiło wprost do wyboru zarządu przez tajne głosowanie.

Po obliczeniu głosów rezultat wypadł następujący:

Na członków zarządu powołano: z kancelarji dyrektora p. W. Diehla (głosów 45) i na zastępcę p. Fr. Gutschego (gł. 31), z kancelarji i oddziałów zarządu głównego na członka p. Wł. Świecimskiego (gł. 36) i na zastępcę p. C. Micińskiego (gł. 18), z wydziału gospodarczego na członka p. K. Grosickie

go (gł. 58) i na zastępcę p. S. Krzeczowskiego (gł. 28), z wydziału technicznego i drogowego na członka p. R. Roszkowskiego (gł. 760) i na zastępcę J. Liszko (gł. 192), z wydziału mechanicznego na człon. p. L. Wojciechowskiego (gł. 183) i na zast. p. M. Paszkowskiego (gł. 116) i następnie z wydziału ruchu i telegrafu na czł. p. J. Konopnickiego (gł. 790) i na zast. p. A. Tomezyckiego (gł. 500).

Służba linjowa kartki wyborcze przesłała za pośrednictwem poczty kolejowej.

Po ogłoszeniu drukiem sprawozdania, zostanie ono rozslane uczestnikom, przyezem w razie potrzeby będzie zwołane zgromadzenie nadzwyczajne.

— Nowi obywatele.

Kancelarja naczelnika powiatu warszawskiego od kilku dni otrzymuje dziennie 40 do 60 podań cudzoziemców, żądających naturalizacji.

Największą liczbą spraw tego rodzaju jest obarczony naczelnik powiatu łódzkiego.

Według pobieżnego obliczenia, z ogólnej liczby podań 85% przypada na dotychczasowych poddanych niemieckich.

— „Welna“.

Minęły te czasy, gdy w porze jarmarku wełniano ulice miasta, ogrody publiczne, teatru, restauracje i cukiernie roily się gośćmi zamiejskimi.

Ogorzałe, typowe, zdrowe i czerstwe twarze braci szlachty, buńczuczność w postawie a krzykliwość w głosie, archaiczne i przesadne tualety mam i córek dawały pocho do znanego wykrzyknika: patrz „welna“ idzie, „welna“ hula, „welna“ rozbija się wagnerkami.

Z biegiem lat wszystko to uległo zmianie...

Dziś szlachcie, produkujący wełnę, jeżeli potrafi ocalić ją przed szponami miasteczkowych spekulantów, przyjeżdża cichaczem do Warszawy, każdy grosz oglądając dwa razy, zanim go wyda.

Tradycyjne notatki sprawunków żon i córek spoczywają na dnie pugilaresu i najeczęściej wracają niezalutwione.

W mieście więc typowej „wełny“ nikt już nie dostrzeże, lecz na placu jarmarcznym „wełniarze“ wszelkiego rodzaju znajdują się jak dawniej.

Stwierdziliśmy to wczoraj, w pierwszym dniu urzędowego otwarcia jarmarku.

Jest i szlachcie, przypominający szoberowskiego „Barnabę Fafule“, jest i jego „Južo Grojseszyk“, w postaci kantorzysty, wysłanego w charakterze meklera, zagraniczeni oraz krajowi Müllerzy i Szulce, wreszcie cała falanga faktorów i czynnych członków giełdy szydłowieckiej (*vide* onegdajszy numer *Kurjera*), słowem też same typy, może cokolwiek zmodyfikowane, lecz „starzy znajomi“.

Ornamentacja placu jeszcze bardziej pozostała niezmienną.

Widzimy te same szopy sklecone z desek, wagi, pamiętające lepsze czasy, wystawę maszyn i narzędzi rolniczych „warszawskiej fabryki“, a nawet w prowizorycznym bufecie napis nieortograficzny: „goronce oraz tysz zimne napoje“.

Faktorzy z giełdy szydłowieckiej są niezmordowani, służąc jednocześnie producentowi, fabrykantowi i spekulantowi, byleby tylko swój procent zarobić.

Na łatwowiernych nie zbywa, chociaż są przecież przysięgli meklerzy i tym należałoby zaufać w przeprowadzeniu transakcyj.

Wczoraj np. pewien producent stracił na zbyt pośpiesznym układzie około 200 rs.

Zawdzięcza to złej informacji faktora.

Inny wypadek zamierzonego, lecz na szczęście nie spełnionego oszustwa wart zaznaczenia w rodzaju przestrogi.

Jakiś jegomość „z waszeclą“ rozpoczął transakcję z kupcem Littyngiem z Łodzi o znaczną partję wełny.

Kupiec był gotów zadatkować, lecz na chwilę odwołany, uniknął znacznej straty.

Okazało się później, iż rzekomy producent zuchwale chciał sprzedawać cudzą wełnę.

Całej sumy byłby nie otrzymał, lecz p. Littyngiez zadatek kilkusetrublowy miał już przygotowany.

Baczność więc przed „szydłowiecką giełdą“.

— Znowu kantorzysta!

Współpracownik jednego z kantorów handlowych, podniósłszy w dniu onegdajszym dla swego pryncypała 2,800 rs., ulotnił się bez śladu.

Pomysłowy młodzieniec, którego do tej pory nie odzyskano, prowadził w ostatnich czasach życie wystawne i to zapewne zaprowadziło go na drogę do... Ameryki.

— Dwukrotnie ocalona.

Są ludzie, którym szczęście sprzyja już od kołbki.

Do takich niewątpliwie należy znana nam tylko

imienia 4-letnia Józia, która w dniu wczorajszym niktą po dwakroć niechybnej śmierci.

Wypadek miał miejsce w nowowznoszonym domu przy ulicy Marjensztad.

Niewiadomym sposobem mała Józia dostała się do jednego z frontowych okien drugiego piętra, a przebywszy się zanadto, straciła równowagę i wypadła na... gżems, o łokieć zaledwie od parapetu okna oddalony.

Gromadka zebranych na ulicy widzów poczęłałośno naradzać się nad sposobami szybkiego ratunku, a kilka kobiet, bardziej wrażliwych, bliskimi były omdlenia.

Nagle ktoś z tłumu krzyknął głośno na dziecko, by się czas jakiś wszelkimi siłami trzymało i ten właśnie wykrzyknik przyspieszył katastrofę.

Dziewczynka, teraz dopiero zrozumiała całą doniosłość grożącego jej niebezpieczeństwa, starała się odwrócić twarzą do ściany i gżemuś uchwycić czkami.

W chwili wszakże wykonania tego zamiaru drobne rączki osunęły się po gładkim murze, a nieczęśliwe dziecko runęło z wysokości drugiego piętra na bruk, niktą po za okalającym dom parkanem.

— Jezus, Marja! zabita! — rozległo się wśród zebranych.

Jakby w odpowiedzi na rozpaczliwy ten wykrzyknik, brama w parkanie otworzyła się, a z niej, ku wielkiemu zdumieniu patrzących wyszła mała dziewczynka, nie poniosłszy żadnego szwanku...

Pracujący po za parkanem czterej murarze, niedziałni dla przechodniów od samego początku katastrofy, mieli dziecko na uwadze.

Nie biegali oni napróżno, nie szukali drabin, i nie bili hałasu, lecz przytomnie i spokojnie ustawili się z czterech w zwartą kolumnę, oczekując z zimną wiarą chwili stanowczej.

I nie długo czekali, gdyż dziecina w pół minuty zniej spadła na spracowane ich dłonie, zdrowa i cała, o czem dowiedziawszy się zebrani na ulicy widowie, w prostych, lecz pełnych serdecznego ciepła słowach dziękowali dzielnym i zęnym pracownikom elni za ich czyn bohaterki.

Wystraszone lecz zdrowe dziecko zwrócono matce, która postanowiła na intencję szczęśliwego ocalenia tego dziecięcia złożyć *votum* w Częstochowie.

= Zuchwały złodziej.

W dniu wczorajszym pani Natalji Węsierskiej w wagonie mwaowym wyciągnięto portmonetkę, zawierającą 13 k. Poszkodowana tak drobną stratą wcale się nie martwiła, lecz przy wysiadaniu z wagonu jakiś wyrostek rzucił pani W. portmonetkę w twarz.

Iderzenie było tak silne, iż pani W. z bólu krzyknęła. Zuchwały złodziej, mszcząc się za doznany zawód, pomiatychmiastowej pogoni zdołał bezkarnie umknąć.

= Walka owoców.

W dniu wczorajszym Abraham Malina, spotkawszy Hersza lona, wszczął z nim kłótnię.

Od słów przyszło do pięści.

Wściegłej bójce położyli tamę przechodnie.

Owocowych zapasników pociągnięto do odpowiedzialności owej.

= Nagła śmierć.

W dniu wczorajszym na Długiej, pasażer jadący dorożką 344, spadł z siedzenia i stoczył się na bruk uliczny.

Podniesiono go już niezżywym.

Denat nazywa się Ignacy Rydzyski, mieszkał pod nrem m na Starej.

+ Zbrodniczy zamach.

W dniu wczorajszym pod nocny pociąg pędzący do Wiednia, w pobliżu stacji Rogów, niewiadomo z jakich przyczyn położyli na relsach podkład drewniany. Wstrzymanie w samą porę pociągu i usunięcie zarwy uchyliło katastrofę.

Skończyło się wstrząśnieniem i przestraszonym jacych, oraz uszkodzeniem parowozu, który z trzęsieniem dowiózł pociąg do Rogowa.

Po zreparowaniu na stacji parowozu, spóźniony pociąg ruszył w dalszą drogę.

Energiczne śledztwo, tak ze strony administracji kolei, jak i władz miejscowych w celu wykrycia zbrodniarzy, natychmiast zarządzono.

+ Fatalny wypadek.

Korespondent nasz z Radomia, pod dniem 14-ym m. donosi:

„Ofiarą okropnego wypadku padł dzisiaj, o godzinie 10-iej rano, pomocnik maszynisty drogi dąbrowskiej, Pan Perłowski.

Smarując cylindry lokomotywy będącej w biegu, na 81-iej wioście, między Jastrzębiem a Bzinem, Perłowski spadł z przodu maszyny pod pociąg, a 44 wagony towarowe przeszły po leżącym na szynach.

Nieszczęśliwy ma połamanie żebra, rany ciężkie na ciele i głowie, jednak żyje.

Stan jego jest rozpaczliwy...

W dodatku, po przywiezieniu Perłowskiego do szpitala, nie można było dać mu natychmiastowej pomocy lekarskiej, gdyż felcer kolejowy wyjechał do innego, doktor zaś mieszka aż w Kielcach; posłano

więc parowóz po doktora do Suchedniowa, ale i ten, sam będąc chorym, przybyć nie mógł.

Dopiero więc z Kiele przywieziono lekarza.

Perłowski ma czworo drobnych dzieci, a żona lada dzień spodziewa się piątego.

W związku z wypadkiem tym zaznaczyć musimy okoliczność nader ważną.

Katastrofa nigdyby miejsca nie miała, gdyby droga dąbrowska zaopatrzona była cylindry lokomotywy w tak zwane „samosmary”, jakie posiadają maszyny wszystkie innych kolei.

Wydatek kilkuset rubli na ten cel oszczędziłby zarządowi połowę sumy, wydawanej dziś na smary, a ludzi ochroniłoby od kalectwa lub nawet śmierci.”

+ Pożar.

Korespondent nasz donosi, iż w dniu 14-ym b. m. spalili się do szczytu zabudowania folwarczne w majątku hr. Skarbka Jordanowice pod Grodziskiem.

Ogień wszystkie stodoły, obory i stajnie obrócił w perzynę i gdyby nie bardzo energiczny ratunek właścicieli, kto wie jakiby przybrał rozmiar.

Szkody są wielkie; przyczyna pożaru, jak zwykle, niewiadoma.

NOTATNIK TERMINOWY.

— Rada miejska warszawska dobroczynności publicznej zawiadamia, iż z zapisu E. Lewentalowej przypadają w r. b. do przyznania: a) 63 rs. 29 kop. tytułem wsparcia dla ubogich krewnych rodziny Glücksbergów; b) 65 rs. 5 kop. jako posag dla ubogiej panny starozakonnej, oraz c) 80 rs. 35 kop. na wsparcie dla podupadłego kupca, bez różnicy wyznania. Podania wnosić można do rady miejskiej najdalej do d. 27-go b. m.

— Obecnie odbywają się egzamina na prywatnych pensjach żeńskich. Ferje wakacyjne rozpoczyna się d. 27-go b. m. i trwać będą do końca sierpnia.

— Złożono w redakcji Kurjera warszawskiego:

Dla najbiedniejszych.

T. R. rs. 1 — W. G. za znalezione kartki rękopisu rs. 1 — W. K. rubla srebrnego i pięćzłotówkę — od 7-ga dzieci M. S. z ulicy Twardej odzież używaną.

Nekrologja.

† S. p. Karolina z Bilińskich Lipiarz, po ciężkiej chorobie, przeniosła się do wieczności dnia 14 czerwca 1887 roku. Pozostały mąż zaprasza krewnych i przyjaciół na żałobne nabożeństwo, odbędzie się mające w dniu 16-ym czerwca, to jest we czwartek w kościele na Pradze, oraz na wyprowadzenie zwłok o godzinie 2-iej po południu. —2039—

† S. p. Jadwiga Kühn, przeżywszy lat 17, zmarła dnia 14-go czerwca r. b. Stroskana rodzina zaprasza krewnych i znajomych na wyprowadzenie zwłok w dniu dzisiejszym, to jest we czwartek, z domu przy ulicy Jererozolimskiej № 80 odbędzie się mające. —2044—

† W dniu 14-ym b. m., po krótkiej lecz ciężkiej chorobie zakończyła życie s. p. Aleksandra z Zakrzowskich 1-go ślubu Łaska, 2-go de Lenderff, we własnym majątku Celejowie. Stroskany mąż i dzieci zapraszają krewnych i żyjących o przybycie na pogrzeb odbędzie się mający dnia 17-go czerwca, o godzinie 12-iej w południe, w kościele parafjalnego Wilga, na cmentarz tejże parafji. —2042—

† Jutro, to jest w piątek dnia 17-go czerwca r. b., jako w rocznicę śmierci s. p. Florjana Okoń, urzędnika b. Banku polskiego, odbędzie się za spokój jego duszy nabożeństwo żałobne w grobie familijnym na cmentarzu powązkowskim, o godzinie 11-iej zrana, na które rodzice zapraszają familję i znajomych. —2037—

† Dnia 18-go czerwca, jako w drugą rocznicę śmierci s. p. Jadwigi z Łaszczyńskich Łubińskiej, odprawioną będzie msza święta, o godzinie 10-iej zrana w kościele św. Józefa Oblubieńca (po-karmelickim) obok skweru na Krakowskim-Przedmieściu, na którą w smutku pograżeni mąż i rodzice zmarłej zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych. —2040—

† Dnia 17-go czerwca r. b., to jest w piątek, jako w dzień imienia s. p. Adolfa Bucowicza, odbędzie się żałobne nabożeństwo w kościele Wszystkich Świętych na Grzybowie, o godzinie 11-iej zrana, na które pozostała w smutku żona wraz z synem zapraszają krewnych i przyjaciół. —2036—

TELEGRAMY

„KURJERA WARSZAWSKIEGO”.

Wiedeń 15-go czerwca. (Tel. pr. Kurj. W.)—*Fremdenblatt* dowiaduje się ze źródła kompetentnego, że wiadomość *Timesa*, jakoby hr. Kalnoky zamierzał poczynić zastrzeżenia przeciw umowie angielsko-tureckiej, skoro otrzyma jej tekst urzędowy, jest najzupełniej fałszywą (Aj. półn.)

Wiedeń 15-go czerwca. (Tel. pryw. Kurj. W.)—Zastanawiając się nad zmianą gabinetu w Serbji, *Fremdenblatt* powiada: Jeżeli król Milan przez wewnętrzne położenie kraju zmuszonym został do powołania Risticza, Austrja pomimo wszelkich panslawistycznych przechwałek za wiele ma poszanowania dla samodzielnosci Serbji, aby postanowienie to poddać krytyce, wychodzącej z innego punktu widzenia. Rzeczą Risticza będzie stosunek Serbji do Austrii ułożyć stosownie do potrzeb i położenia kraju. Być może, że punkt programu jego, przyrzekający utrzy-

manie dobrych stosunków ze wszystkimi państwami, dowodzi zupełnego zrozumienia podstaw rozumnej polityki serbskiej. Że Austrja posiada wolę i siłę do oparcia się wszelkiemu pokrzywdzeniu jej interesów, jakiegokolwiek prądy wzięłyby górę w państwach słowiańskich, tego może być każdy pewnym. *Presse* sądzi, że Risticz w interesie swoim własnym i Serbji zachowa się poprawnie wobec Austrii, licząc się z niezbędnymi warunkami położenia swojej ojczyzny. Wobec tego przypuszczenia upada doniosłość wynurzających się frazesów o przyszłym wybuchu współzawodniczej walki pomiędzy Austrią i Rosją. Po dokładnem rozważeniu wszystkich względów, możemy zmianie rządu w Serbji przyznać tymczasowo charakter wypadku ściśle wewnętrznego, bardzo zresztę interesującego i do czujności nakłaniającego. Tenże mógłby nabrać dopiero wtedy wyższego znaczenia, gdyby oddziaływał na zmianę ogólną stosunków na półwyspie bałkańskim.

Wiedeń 15-go czerwca. (Tel. pryw. Kurj. W.)—Wedle prywatnych depesz z Belgradu, ponowiły się tamże wczoraj wieczorem zaburzenia uliczne, skierowane przeciw Garaszaninowi, zostały wszakże przy rozwinięciu znacznych sił wojskowych stłumione. Były zamierzone również demonstracje przeciw konsulowi austriackiemu; przeszkodziły im wszakże silne patrole, tudzież otoczenie konsulatu gęstym kordonem żandarmów.

Berlin 15-go czerwca. (Tel. pryw. K. W.)—Parlament ukończył dzisiaj drugie czytanie projektu opodatkowania wódki, przyjmując go prawie całkowicie wedle wniosków komisji z tym dodatkiem, że ilość wódki, wolna od podatku a będąca w posiadaniu u gospodarzy i handlujących, może wynosić 40 litrów, u innych zaś 10 litrów (Aj. półn.)

Berlin 15-go czerwca. (Tel. pr. Kurj. W.)—*Reichsanzeiger* dzisiejszy donosi: Przy ciągłym ubytku dotychczasowych objawów patologicznych, został cesarz dotknięty wczoraj dolegliwością kataralną. Cesarz czuje się wskutek dotychczasowych przeżyć choroby osłabionym i potrzebuje ustawicznie spoczynku (Aj. półn.)

Berlin 15-go czerwca. (Tel. pryw. Kurj. W.)—Cesarz spędził noc dzisiejszą dosyć spokojnie, wszakże zakatarzenie, którego się chory nabawił, opóźniło tok rekonwalescencji. Cesarz czuje ciągle potrzebę spoczynku.

Berlin 15-go czerwca. (Tel. pryw. Kurj. W.)—Do parlamentu wniesiono dzisiaj petycję, pokrytą 22,515 podpisami, a żądającą podwyższenia cel rolniczych.

Berlin 15-go czerwca. (Tel. Aj. półn.)—*National Zeitung* w sposób najbardziej kategoryczny zaprzecza powtarzającej się niejednokrotnie w gazecie *Temps* wiadomości, jakoby Niemcy wraz z Anglią starały się popełnić W. Portę do aktywnego wmięszania się do spraw bułgarskich. Według zapewnień gazety niemieckiej, gabinet berliński wciąż uchyla się od jakiegokolwiek inicjatywy, chociaż z drugiej strony, zgodnie ze swoim położeniem, nie odmawia swych chętnych usług, w razie, gdyby Rosja pragnęła z nich skorzystać dla zakończenia nieporządków bułgarskich.

Paryż 15-go czerwca. (Tel. pryw. Kurj. W.)—Grévy zniechęcony ostatnimi przejściami wyraził zamiar złożenia godności prezydenta rzeczypospolitej-Sfery parlamentarne żywo zajęły się rozbiorem kwestji jego następstwa. Najwięcej widoków mają Freycinet i Ferry.

Paryż 15-go czerwca. (Tel. pryw. Kurj. W.)—Rouvier przygotował budżet o 70 milionów niższy w wydatkach od budżetu, przedstawionego przez gabinet Gobleta.

Rzym 15-go czerwca. (Tel. pryw. Kurj. W.)—Przedwczesną była wiadomość, że Papież w dniu swojego jubileuszu odprawi mszę u grobu apostołów, według rytuału, zaniechanego od czasu zajęcia Rzymu przez wojska królewskie. Być może, że wyjątkowo jeden z kardynałów otrzyma pozwolenie odprawienia tego nabożeństwa z całym ceremoniałem papieskim, aby uczynić zadość prośbom tysięcy pątników. Ceremoniał jubileuszu nie jest dotąd ułożony

i zależy będzie od przyszłego ułożenia się stosunków między Watykanem i Kwirynałem.

Rzym 15-go czerwca. (Tel. pryw. Kurj. W.)—Na wyspach Caprera i Maddalena mają być wzniesione lądowe i morskie fortyfikacje i zapalone cztery latarnie morskie.

Kopenhaga 15-go czerwca. (Tel. pr. Kurj. W.) Król odjechał dziś po południu do Londynu. (Aj. półn.)

Londyn 15-go czerwca. (Tel. pr. Kurj. W.)—Główny przewodca powstańców w Birmie, Boshway, który zniknął był od kilku miesięcy, pojawił się znowu ze znacznymi siłami na wschodnim brzegu Irawaddy. Połączył się z nim drugi dowódca Budayaza.

Londyn 15-go czerwca. (Tel. pryw. Kurj. W.)—Emir Afganistanu zmienia całą załogę Heratu, podejrzaną o zdradę. Połowa załogi uciekła z bronią do powstańców.

Londyn 15-go czerwca. (Tel. pryw. Kurj. W.)—Odbyła się tutaj u hr. Paryża narada przewodców prawicy parlamentarnej. Uchwalono podtrzymywać gabinet Rouviera, dopóki rządzić się będzie umiarkowaniem i bezstronnością, i działać bezwarunkowo w duchu utrzymania pokoju zewnętrznego.

Londyn 15-go czerwca. (Tel. pryw. Kurj. W.)—Przybył tutaj niemiecki następca tronu wraz z małżonką.

Nowy Jork 15-go czerwca. (Tel. Aj. półn.)—Od poniedziałku na tutejszym rynku zbożowym i w Chicago panuje panika. Ceny pszenicy spadły w ciągu dwóch dni o siedem centów na buszlu. Kilka firm zbożowych w Chicago i Milwaukee zawiesiło już wypłaty. Skutkiem tego pszenica silnie spada w Londynie, Berlinie i Holandji.

Sofja 15-go czerwca. (Tel. pryw. Kurj. W.)—Na żądanie odroczenia sesji zgromadzenia narodowego, wyrażone przez W. Portę, rejencja odpowiedziała, że lud nagli, pragnąc za pośrednictwem sobranja poinformować się o istotnym stanie rzeczy. Odroczenie jest niemożliwe i niebezpieczne.

Belgrad 15-go czerwca. (Tel. pryw. Kurj. W.)—Skupeczyna została rozwiązana. Wojsko zamknęło wczoraj ulice w Belgradzie i przeszkodziło w ten sposób ponowieniu się wykrzyków, które skierowane były głównie przeciw poselstwu austriackiemu.

Jarmark na wełnę.

VI.

Pierwszy dzień jarmarku na wełnę, który wczoraj rozpoczął się urzędownie, przyniósł dla hodowców owiec bardzo pomyślne rezultaty.

Tranzakcje od samego rana do wieczora szły nader żywo, tembardziej, że kupcy i spekulanci zagraniczni korzystając z dogodnego dla siebie kursu rubli, chętnie i z łatwością je zawierali.

Mycie wełny w r. b. dostawionej jest wogóle bardzo dobre, a w wielu razach nawet wzorowe. Wydajność wełny, według orzeczenia znawców prawie taka sama, jak w r. z., a jeżeli mniejsza cokolwiek, to w skutek lepszej paszy.

Jak zwykle w pierwszym dniu jarmarku, największym popytem cieszyły się wysokie, przednie gatunki wełny, podczas gdy średnimi niewiele się zajmowano.

Ogółem sprzedano wczoraj połowę wełny dotąd dostawionej, ze zwykłą ceną na wszystkie wogólności gatunki, sięgającą od 10 do 15 talarów na centnarze w stosunku cen zeszlorocznych. Zaznaczyć jednak należy, iż wełny cienkie i wysoko cienkie płacono nawet drożej, bo do 16 i 17 talarów, ale za gatunki, które w r. z. oddawano za tanio, albo też za te, które w r. b. były tak dobrze urządzone, że zwykłą szesnasto i siedemnasto talarową osiągnąć musiały.

Najwięcej kupowali pp. Freund i Haber z Wrocławia, oraz p. Ungern Sternberg; fabrykanci krajowi nie wielki udział brali w tranzakcjach, wyczekując dnia dzisiejszego, w którym prawdopodobnie mniej biernie zachowywać się będą.

Według protokołu deputacji jarmarcznej, płacono za gatunki wełny:

Wysoko cienkie I 130—152 tal. za cent.
II 102—120 " "

Cen innych gatunków nie notowano.

W r. z. płacono za gatunki wełny:

Wysoko cienkie I 120—138
II 100—110

Według wykazu cyfr, również urzędowych, w ciągu całego roku, licząc od daty zamknięcia jarmarku urzędowego w r. z. do d. 13-go maja r. b., składy banku posiadały 30,148 pud. 35 funtów wełny, dnia zaś 12-go czerwca r. b. remanent wełny w składach bankowych wynosił 8,742 p. i 5 f.

Dnia 13-go b. m. przeważono na wagach bankowych wełny 5,422 p. 22 f., dnia 14-go t. m. 6,461 p. 14 f. i dnia 15-go, t. j. w dzień otwarcia jarmarku, wagi miejskie przeważały 2,954 p. i 22 f. Rezultat z wag bankowych wiadomy będzie dopiero jutro.

W r. z., dnia 12-go czerwca, przeważono 6,615 p. 48 f., dnia 13-go 3,430 p. 36 f., dnia 14-go 4,205 p. 39 f. i dnia 15-go, t. j. w pierwszy dzień jarmarku, 9,392 p. 24 f.

Do d. 14-go b. m. włącznie dostawiono na plac jarmarczny wełny w ogólnej ilości 20,626 p. i 1 f., podczas gdy w r. z. dowóz w tym samym dniu wraz z remanentem wynosił 43,892 p. 15 f.

Wczoraj na placu jarmarczny zjawił się gość niebywały nigdy u nas, a mianowicie p. Hugo Lementz z Bremingen, oraz kupiec z Holandji, poszukujący wełny długiej, której hodowcy nasi nie produkują.

Dla ścisłości zaznaczamy, że wielu producentów i spekulantów spodziewa się dziś osiągnąć za wełnę wyższe ceny, niż w dniu wczorajszym. Oby nadzieja ta ziściła się w zupełności.

Z rynków zagranicznych otrzymaliśmy wczoraj wieczorem następujące wiadomości:

W Londynie d. 14-go czerwca usposobienie aukcji na wełnę stałe.

W Bradford d. 14-go czerwca wełna mocniej, przędza lepiej płacono, materje spokojnie.

W dniu wczorajszym przybyły następujące partje wełny:

Z Milczewa Szlubowskiego 149 p. 33 f., z Siedliszczyk Smolnickiej 28 p. 16 f., ze Strzeleca i Danczypola Klejnowa 187 p. 20 f., z Dembin Bajera 47 p. 27 f., z Berejewa Hincza 35 p., z Modryna Milowicza 97 p. 34 f., z Terebińca Pohoreckiego 130 p. 1 f., z Werbkowic Szydłowskiego 203 p. 29 f., z Drzewca Stanisława Łaniewskiego 92 p. 20 f., z Niedzielnia Hermana Szejne 110 p. 16 f., z Chelma Moraczewskiego 70 p., z Łañuchowa 84 p. 10 f., z Krynicy 26 p. 4 f., z Lucenia hr. Lütlichau 49 wałtuchów, z Pawłowic Gałczowskiego 41 p., z Brussowa Świątkowskiego 35 p. 21 f., z Sokola Ignacego Łukowskiego 32 p. 21 f., z Bidrina 22 p. 26 f., z Jeziora Przenyckiego 52 pp. 11 f., z Bernatego-Rudnika, Łysowa, Duplewic i Łosic Bekkermana 200 p., z Czarnostawu Gniazdowskiego 82 p. 13 f., z Zalesek Sokolnickiego 37 p., z Wypych Gostkowskiego 34 p. 27 f., z Szepietowa Kiersznowskiego 80 p. 25 f., z Ruskolenka Kondratowicza 54 p. 38 f., z Woznik hr. Ostrowskiej 152 p. 9 f., z Nosowa i Witulina Wężyka 118 p., z Droblina Przesmyckiego 43 p., z Milanowa hr. Seweryna Uruskiego 240 pudów 31 funtów, Antoni Poraziński 26 pudów 24 funtów, z Koroszczyzna Kuczyński 60 p., z Łusk Tybrowskiego 48 p. 27 f., z Kurowicz Trembickiego 162 p. 3 f., z Trzebucz Brogowicza 52 p. 7 f., z Kamionny Gódkowskiego 90 p. 11 f., z Mysłowa Chwaliboga 67 p. 33 f., ze Strzyżewa Kazimierza Błociszewskiego 27 p. 20 f., ze Zwoli 19 p. 3 f., z Miastkowa Gąsowskiego 196 p. 6 f., z Budziska Węgierskiego 25 p. 5 f., z Iwonia 33 p. 25 f., z Siennicy Dembowskiego 62 p. 20 f., z Węzyczyzna Mossakowskiego 28 p., z Garbowa hr. Jezierskiego 70 p. 20 f., z Przybysławic Wiśniewskiego 81 p. 20 f., z Czernik Nowosielskiego 51 p., z Rempina Rościszewskiego 12 wałtuchów, z Leksina Zaleskiego 47 p. 20 f., z Goslic Klimkiewicz 133 p. 10 f., Fuks z osmiu dominiów 330 p., ze Zegrza ks. Radziwiła 193 p. 20 f., ze Smoszewa Zielińskiego 51 p. 17 f., ze Żbików Wielkich Cichawskiego 111 p. 38 f., z Korycina Grynberga 65 p., z Worotniewa hr. Miączyńskiej 76 p. 24 f.

TELEGRAMY HANDLOWE.

Berlin 15-go czerwca. (Tel. pryw. Kurj. W.)—Parlament w drugim czytaniu uchwalił dziś projekt podatku wódeczanego oraz potrójną opłatę od okowity, pędzonej z kukurydzy, z przyznaniem premji wywozowej.

TELEGRAMY HANDLOWE.

Berlin 15-go czerwca.—Demonstracje belgradzkie przeciw Austrii, pogłoska o rezygnacji Grevy'ego oraz niezadowolona, a coraz bardziej paląca kwestja bułgarska, oto przyczyny, które zaniepokoiły dzisiejszą giełdę i wywołały zniżkę prawie wszystkich wartości. Ruble w tranzakcjach natychmiastowych utraciły znowu 40, a w końcomiesięcznych 50 fenigów. Pożyczka wschodnia obniżyła się o 30 fenigów, natomiast listy zastawne z powodu większego popytu poprawiły się o drobność. Z wartości spekulacyjnych, kredytówki austriackie płacono o jedną markę drożej. Żyto w towarze gotowym tańsze o 75 fenigów, a na dostawę o 1 markę 25 f.

Petersburg 15 czerwca. Wskała na Londyn 21 2/3 — Pożyczka premjowa I-jej emisji 26 1/2 — Pożyczka premjowa II-jej emisji 24. — Półimperjal 908

Berlin 15-go czerwca (notowanie urzędowe giełdy).
Bil. ban. ros. w tr. nat. 183.90 Akcje kredytowe 457.—
Weksle na Warszawę 183.55 Listy zast. serji I-iej 57.40
Wek. na Peters. krótk. 183.20 Weksle na Lon. krót. 20.34
Wek. na Petersb. dług. 182.30 " dług. 20.29
Bil. ban. ros. na dost. 183.75 Żyto w tow. gotow. 126.—
Wschodnia poz. II em. 57.70 Żyto na jesień 130.75
Kursa z d. 15-go czerwca, t. j. ze środy 184.30, 184.10, 183.50, 182.60, 184.25, 58.458, 57.30, 20.34, 20.29, 126.75, 132.

Gdańsk 14-go czerwca. Pszenica: cena najwyższa 8.05.— regulacyjna bieżąca 8.05 — na dostawę 8 07/2 — Żyto: cena najwyższa za polskie 4.57 1/2, regulacyjna 4.60, na dostawę wiosenną 4.70.

TAPETY, rolety i ceraty najlepiej ku pić u J. Lubelskiego i S-ki, Marszałkowska 142 (za placem Zielonym) bo ładne, trwałe i tanie. 517

— Dywany, Serwety, Portjery, Chodniki i t. p., najtaniej u Kittynowicza, Mazowiecka 16, wprost Erywańskiej. (701)

KORESPONDENCJA PRYWATNA.

— Stokrotce.—Otrzymaśz wiadomość jutro postręstante pod pierwszym słowem Twojego listu. (2035)

TABELA WYGRANYCH

w drugim dniu ciągnięcia V-jej klasy 148-jej Loterii klasycznej.

Dnia 15 czerwca 1887-go roku.

Table with 5 columns: Nr, Wygr. rs., Nr, Wygr. rs., Nr, Wygr. rs. containing lottery results for various numbers.

Po Rs. 100 wygrały NN-ra:

Table with 5 columns: Nr, Wygr. rs., Nr, Wygr. rs., Nr, Wygr. rs. for Rs. 100 lottery results.

Po Rs. 80 wygrały NN-ra:

Large table with 5 columns: Nr, Wygr. rs., Nr, Wygr. rs., Nr, Wygr. rs. for Rs. 80 lottery results.